

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Okresný súd Bratislava I (Slowakije) op
29 december 2020 — Strafzaak tegen AM**

(Zaak C-710/20)

(2021/C 88/20)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Okresný súd Bratislava I

Partijen in de strafzaak

Krajská prokurátúra v Bratislave, AM

Prejudiciële vragen

- 1) Is een bepaling van nationaal recht waarbij een beslissing van een nationale rechterlijke instantie tot beëindiging van een strafrechtelijke procedure, die naar nationaal recht het karakter heeft van een definitieve beslissing die de vrijspraak tot gevolg heeft en op grond waarvan de strafprocedure definitief is beëindigd als gevolg van de overeenkomstig het nationale recht verleende amnestie, rechtstreeks en zonder beslissing van een nationale rechterlijke instantie nietig wordt verklaard, verenigbaar met het recht op een onpartijdig gerecht, zoals gewaarborgd door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met het recht om niet tweemaal in een strafrechtelijke procedure voor hetzelfde delict te worden berecht of gestraft, zoals gewaarborgd door artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met artikel 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie? **Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord: is een nationale rechterlijke instantie gebonden door een dergelijke bepaling van nationaal recht?**
- 2) Is een bepaling van nationaal recht die het toezicht door het grondwettelijk hof op een krachtens artikel 86, onder i), van de Slowaakse grondwet vastgestelde resolutie van de Národná rada Slovenskej republiky (nationale raad van de Slowaakse Republiek) tot intrekking van verleende amnestie of individuele gratie beperkt tot de loutere beoordeling van de verenigbaarheid van deze resolutie met de Slowaakse grondwet, zonder rekening te houden met de door de Europese Unie vastgestelde bindende handelingen, met name het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en het Verdrag betreffende de Europese Unie, verenigbaar met het beginsel van loyale samenwerking in de zin van artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en de artikelen 267 en 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, met het recht op een onpartijdig gerecht, zoals gewaarborgd door artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met het recht om niet tweemaal in een strafrechtelijke procedure voor hetzelfde delict te worden berecht of gestraft, zoals gewaarborgd door artikel 50 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie? **Indien deze vraag ontkennend wordt beantwoord: is een nationale rechterlijke instantie gebonden door een dergelijke uitspraak van een nationaal grondwettelijk hof?**

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Nejvyšší správní soud (Tsjechië) op
31 december 2020 — TanQuid Polska/Generální ředitelství cel**

(Zaak C-711/20)

(2021/C 88/21)

Procestaal: Tsjechisch

Verwijzende rechter

Nejvyšší správní soud

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: TanQuid Polska Sp. z o. o.

Verwerende partij: Generální ředitelství cel

Prejudiciële vragen

- 1) Worden accijnsproducten onder een schorsingsregeling in de zin van artikel 4, onder c), van richtlijn 92/12/EEG ⁽¹⁾ van de Raad overgebracht in een situatie waarin het douanekantoor van een lidstaat toestemming heeft gegeven voor overbrenging van producten onder een schorsingsregeling van een belastingentrepot naar een in een andere lidstaat gevestigd geregistreerd bedrijf, hoewel de voorwaarden voor de overbrenging van de producten onder de schorsingsregeling objectief gezien niet zijn vervuld, omdat in een latere procedure is vastgesteld dat het geregistreerde bedrijf niet op de hoogte was van de overbrenging van de producten als gevolg van fraude door derden?
- 2) Staat een accijnszekerheid in de zin van artikel 15, lid 3, van richtlijn 92/12/EEG van de Raad die is gesteld voor een ander doel dan de overbrenging van producten onder een schorsingsregeling van een belastingentrepot naar een in een andere lidstaat gevestigd geregistreerd bedrijf in de weg aan een correcte aanvang van een overbrenging onder een accijnschorsingsregeling, indien het stellen van de zekerheid is vermeld in de geleidedocumenten voor de overbrenging van de producten onder de schorsingsregeling naar het geregistreerde bedrijf en door de douaneautoriteit van de lidstaat is bevestigd?

⁽¹⁾ Richtlijn 92/12/EEG van de Raad betreffende de algemene regeling voor accijnsproducten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop (PB 1992, L 76, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Cottbus (Duitsland)
op 24 december 2020 — RO, wettelijk vertegenwoordigd / Bondsrepubliek Duitsland**

(Zaak C-720/20)

(2021/C 88/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Cottbus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: RO, wettelijk vertegenwoordigd

Verwerende partij: Bondsrepubliek Duitsland vertegenwoordigd door het Bundesministerium des Innern (Ministerie van binnenlandse zaken), zelf vertegenwoordigd door de voorzitter van het Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (federale dienst voor migratie en vluchtelingen, Duitsland)

Prejudiciële vragen

1. Is, gelet op de door het Unierecht nagestreefde doelstelling om secundaire stromen van personen die om internationale bescherming verzoeken te voorkomen, alsmede op het in verordening (EU) nr. 604/2013 ⁽¹⁾ tot uitdrukking gebrachte algemene beginsel van eenheid van het gezin, een analoge toepassing van artikel 20, lid 3, van die verordening geboden in een situatie waarin een minderjarig kind en zijn ouders in dezelfde lidstaat om internationale bescherming verzoeken, terwijl de ouders reeds internationale bescherming in een andere lidstaat genieten en het kind pas werd geboren in de lidstaat waarin het om internationale bescherming heeft verzocht?
2. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, hoeft het asielverzoek van het minderjarige kind op grond van verordening (EU) nr. 604/2013 dan niet te worden behandeld en moet dan een overdrachtsbesluit overeenkomstig artikel 26 van de verordening worden genomen, waarbij in ogenschouw wordt genomen dat voor de behandeling van het verzoek van het minderjarige kind om internationale bescherming bijvoorbeeld de lidstaat verantwoordelijk is waarin zijn ouders internationale bescherming genieten?
3. Indien bovenstaande vraag bevestigend moet worden beantwoord, is artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 dan ook van overeenkomstige toepassing, voor zover in de tweede zin van dit artikel het doorlopen van een eigen procedure voor het later geboren kind als niet noodzakelijk wordt aangemerkt, hoewel dan het gevaar bestaat dat de opnamelidstaat geen kennis heeft van een mogelijke opnamesituatie van het minderjarige kind respectievelijk dat deze een analoge toepassing van artikel 20, lid 3, van verordening (EU) nr. 604/2013 volgens zijn bestuurlijke praktijk weigert en daarmee voor het minderjarige kind het gevaar bestaat een “refugee in orbit” te worden?